

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010387
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514010387.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému V. K. a spol., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 7.januára 2015 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, podané v neprospech obžalovaných V. a C. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.novembra 2014, sp. zn. 2T/157/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.novembra 2014, sp. zn. 2T/157/2014 bol obžalovaný V. K. v bode 1/ rozsudku uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a obžalovaný C. M. uznaný za vinného v bode 2/ rozsudku zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1.obžalovaný V. K. minimálne v období od mesiaca február roku 2014 až do 14.5.2014, si neoprávnene od presne nestotožnenej osoby z mesta C. zadovážoval a najmä u seba a v izbe na 1. poschodí prevádzkového objektu SKI Centrum K., s. r. o., v obci K., súpisné číslo XXX, prechovával a predával bez povolenia doposiaľ neustálenému počtu osôb metamfetamín (pervitín) v rôznych množstvách, a to minimálne V. K. v uvedenom období predával za cenu 20,- Eur až 25,- Eur za 10 dávok drogy, kryštalický materiál s doposiaľ presne nezistenou koncentráciou metamfetamínu, obsahujúci doposiaľ presne nezistené množstvo absolútneho metamfetamínu, pričom dňa 14.05.2014 bola pri vykonaní domovej prehliadky v prevádzkovom objekte SKI Centrum K., s. r. o., v obci K., súpisné číslo XXX, na 1. poschodí, v izbe V. K. z laminátovej podlahy zaistená, rozsypaná biela kryštalická látka, s celkovou hmotnosťou 21,724 g, s obsahom metamfetamínu s prímiesou MSM, patriaca obvinenému V. K., čo zodpovedá minimálne 200 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok,

2.obžalovaný C. M. minimálne v období od konca roku 2013 do začiatku mesiaca február roku 2014, od W. K., a následne od začiatku mesiaca február roku 2014 až do 14.05.2014, od V. K., si v katastrálnom území obce K. neoprávnene, za posledné 3 týždne minimálne 5-krát kupoval za cenu 100,- Eur až 200,- Eur za 20 až 50 dávok drogy, a prechovával kryštalický materiál s doposiaľ presne nezistenou koncentráciou metamfetamínu, obsahujúci doposiaľ presne nezistené množstvo absolútneho metamfetamínu, a predával v Novom Meste nad Váhom bez povolenia minimálne Q. A. a V. A. metamfetamín (pervitín) v rôznych množstvách, pričom dňa 14.05.2014 pri vykonaní prehliadky

iných priestorov a pozemkov v obci K. v osobnom motorovom vozidle značky Kia Rio, VIN: K EČV: NM-XXXCA, čiernej farby, boli v predných ľavých dverách vodiča zaistené 2 papierové skladačky patriace obvinenému C. M., prelepené lepiacou páskou, v ktorých sa nachádzal biely kryštalický materiál, s celkovou hmotnosťou 7,378 g, s obsahom metamfetamínu s prímiesou MSM, čo zodpovedá minimálne 70 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok.

Za to boli odsúdení nasledovne:

Obžalovaný V. K. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere tri roky s tým, že podľa § 49 ods. 1 a § 51 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu na štyri roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. g/ Tr. zák. bol obžalovanému V. K. v rámci probačného dohľadu uložený zákaz požívania návykových látok s výnimkou alkoholických nápojov a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. okresný súd obžalovanému V. K. uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný C. M. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere tri roky s tým, že podľa § 49 ods. 1 a § 51 ods. 1 Tr. zák. súd prvého stupňa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu na štyri roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. g/ Tr. zák. bol obžalovanému C. M. v rámci probačného dohľadu uložený zákaz požívania návykových látok s výnimkou alkoholických nápojov a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému C. M. uložil súd prvého stupňa aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. bolo uložené zhabanie týchto vecí:

- 1 kus mikina hnedej farby,
- 1 kus sklenená bezfarebná nádoba 6 cm vysoká s bielym plechovým vekom,
- 1 kus kľúč gola sady s nápisom „chrom vanadium 13 mm industrial,
- 1 kus sklenený obal s uzáverom s nápisom „Berkley“,
- 1 kus kovový obal s nápisom „Confit“,
- 1 kus keramická vodná fajka červeno-čiernej farby,
- 1 kus sklenená bezfarebná banka 11,5 cm vysoká, priemer hrdla 6,5 cm,
- 1 kus váha šedej farby s nápisom „EK 5055“ so sklenenou plochou na váženie,
- 1 kus liek značky Otrivin,
- 1 kus liek značky Strepsils plus spray.

Citovaný rozsudok ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, napadol odvolaním prokurátor v neprospech obžalovaných V. K. a C. M. len pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, pretože ho považoval za neprimerane mierny. V písomnom odôvodnení odvolania poukazoval na to, že okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestnej sankcie pravdepodobne opomenul zohľadniť najmä to, že v prípade obžalovaných V. K. a C. M. išlo o neoprávnené zadovážovanie omamných látok a ich následný predaj tretím osobám a nešlo teda iba o obyčajných konzumentov metamfetamínu (pervitínu), ale aj o páchatel'ov, ktorí protiprávne zadovážené omamné látky distribuovali ďalším osobám, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu činnosť Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, v ktorom konaní bol odsúdený V. R. za obdobnú trestnú

činnosť, za ktorú mu bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere tri roky so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V teraz prejednávanej trestnej veci však obžalovaní disponovali oveľa vyššími množstvami metamfetamínu, keď pritom išlo o taký spôsob predaja, ktorý mal znemožniť alebo mimoriadnym spôsobom sťažiť jeho odhalenie - za použitia tzv. „mŕtvej schránky“. S poukazom na tieto okolnosti okresný súd v napadnutom rozsudku stanovil druh a výmeru trestu obžalovaným v rozpore s kritériami prezentovanými v Trestnom zákone, pretože pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy závažnosť spôsobu vykonania činu a následok protiprávneho konania a rovnako aj všeobecno-preventívny účinok uloženého podmieneného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok u obidvoch obžalovaných podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušiť vo výroku o treste, pretože uložený trest je neprimeraný a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť tak, že každému z obžalovaných bude uložený nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením na výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný V. K. sám i prostredníctvom obhajcu tak v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora, doručenom krajskému súdu dňa 5.januára 2015, ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na to, že odvolacie námietky prokurátora nie sú právne relevantné a sú iba účelové, keď podľa jeho názoru uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo v jeho prípade neprimerane prísne. K spáchanému skutku sa od začiatku v plnom rozsahu priznal, pričom priznanie zopakoval nielen pred vyšetrovateľom, ale aj pred sudcom pri výsluchoch o väzbe, pred prokurátorom a nakoniec aj pred súdom. Spáchaný skutok pritom naozaj úprimne oľutoval a svoj postoj k nemu vyjadril aj na hlavnom pojednávaní, kde vyhlásil vinu a úprimnú ľútosť nad spáchaním skutku, keď už predtým na jeho vyšetrovaní spolupracoval aj s vyšetrovateľom a dokonca aj z vlastnej iniciatívy vo svojej výpovedi uviedol aj niektoré ďalšie skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odhaleniu a objasneniu ďalšej trestnej činnosti a ktoré políciou doposiaľ neboli známe. V jeho prípade okresný súd správne nezistil žiadnu pritažujúcu okolnosť. Vo výkone väzby, ktorá trvá prakticky osem mesiacov, si jednoznačne uvedomil nesprávnosť svojho konania, nikdy viac sa nedopustí ničoho protiprávneho a výkon väzby mal nepriaznivý vplyv na jeho osobný a rodinný život. Neobstojí ani v odvolaní prokurátora porovnávanie jeho prípadu s prípadom odsúdeného V. R., keď predovšetkým tento obžalovaný sa na rozdiel od neho ku spáchaniu skutku vôbec nepriznal a tento od počiatku popieral, drogy predával za účelom zisku viacerým konzumentom a po dlhší čas - viac ako šesť mesiacov - a množstvo drogy u tohto odsúdeného bolo výrazne vyššie ako u jeho osoby. Podľa rozsudku, na ktorý prokurátor v odvolaní poukazuje, išlo v osobe odsúdeného V. R. vyslovene o „dílera“ v pravom zmysle slova, ktorý bol navyše okrem popísaného prípadu stíhaný aj v ďalších dvoch samostatných trestných konaniach pred tým istým senátom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom aj za ďalšie dva zločiny s prísnejšou trestnou sadzbou. Na rozdiel od prokurátora zastáva názor, že aj osobám stíhaným za trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. je bežne ukladaný podmienený trest, pričom aj v jeho prípade ide o trest zákonný a spravodlivý, pri ukladaní ktorého okresný súd dôsledne prihliadol nielen na jeho osobu, ale aj na konkrétne okolnosti prípadu. Na podklade uvedených dôvodov navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaný C. M. sám i prostredníctvom obhajcu tak v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora zo dňa 17.decembra 2014, ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že v jeho prípade uložený podmienený trest odňatia slobody je vzhľadom na jeho osobu trestom primeraným a dostatočne naplňajúcim účel trestu po všetkých jeho stránkach, keďže v jeho osobe ide o doposiaľ bezúhonného človeka, ktorý pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 7.januára 2015 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 18.decembra 2014, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 25. novembra 2014 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obidvoch obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý je každému z nich kladený za vinu (obžalovaný V. K. zo skutku pod bodom 1/ výrokovej časti napadnutého rozsudku a obžalovaný C. M. zo skutku pod bodom 2/ výrokovej časti napadnutého rozsudku) a následne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní V. K. a C. M. priznali vinu, sa nevykoná a vykoná len dokazovanie súvisiace s výrokmi o trestoch, ich druhu a výmere a o ochrannom opatrení, vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o trestoch i ochranných opatreniach a na ich podklade obžalovaným V. K. a C. M. - každému z nich samostatne - správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky s tým, že podľa § 49 ods. 1 a § 51 ods. 1 Tr. zák. okresný súd každému z obžalovaných výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň každému z nich uložil aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. každému z obžalovaných určil skúšobnú dobu na štyri roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. g/ Tr. zák. obžalovanému V. K. a obžalovanému C. M. v rámci probačného dohľadu uložil - každému z nich samostatne - zákaz požívania návykových látok s výnimkou alkoholických nápojov a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, pričom vo vzťahu k takto určeným trestom vo vzťahu ku každému z obžalovaných individuálne mal na zreteli zásady ukladania trestov tak, ako sú uvedené v § 34 Tr. zák. a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku i na osobu každého z páchatelov (u každého z nich pritom správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák. a existenciu priťažujúcej okolnosti nezistil), ich pomery a možnosť ich nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. Aj podľa názoru krajského súdu okresný súd postupoval správne, keď pri ukladaní trestu každému z obžalovaných vzhľadom na správne prijaté vyhlásenie obžalovaných V. K. a C. M., že sú vinní zo spáchania skutku (obžalovaný V. K. zo skutku pod bodom 1/ a obžalovaný C. M. zo skutku uvedeného pod bodom 2/ výrokovej časti napadnutého rozsudku) práve túto skutočnosť správne posúdil ako ďalšiu veľmi významnú okolnosť prípadu, dôležitú z hľadiska možnosti uloženia trestu nie priamo spojeného s odňatím slobody s tým, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie prísneho výchovného - podmienene odloženého trestu odňatia slobody so zároveň uloženým probačným dohľadom nad správaním obidvoch obžalovaných v skúšobnej dobe. Súd prvého stupňa preto správne postupoval aj pri ukladaní trestu odňatia slobody obidvom obžalovaným, keď zohľadnil veľmi dôležitú okolnosť, spočívajúcu práve v ich vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní dňa 25. novembra 2014, ktoré aj správne akceptoval. Obidvaja obžalovaní tým, že v konaní pred súdom urobili vyhlásenie o vine, podstatne uľahčili súdu prvého stupňa dokazovanie a preukázanie ich trestnej činnosti a podľa názoru odvolacieho súdu je takéto vyhlásenie možné postaviť na úroveň inštitútu dohody o vine a treste s prokurátorom. Obžalovaný, ktorý urobí na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, si podľa názoru súdu druhého stupňa takýmto spôsobom vytvára podmienky pre postup obdobný ustanoveniu § 232 ods. 3 Tr. por., ktoré dáva prokurátorovi právo dohodnúť sa s obžalovaným na treste, a to aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Takýto postoj obžalovaného (v danom prípade obidvoch obžalovaných) je potrebné potom podľa názoru súdu druhého stupňa pri ukladaní trestu jednoznačne zohľadniť, pretože ide v pozitívnom význame o zjavne výraznejší postoj k spáchanému trestnej činnosti.

Novelou Trestného zákona (Zákonom č. 204/2013 Z.z.), ktorý nadobudol účinnosť 1. augusta 2013, došlo u trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držane obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby zo štyroch rokov na tri roky trestu odňatia slobody. Táto zmena má za cieľ umožniť súdu podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 v prípadoch obdobných, o aký ide aj v prejednávanej trestnej veci, keď obidvaja obžalovaní (na ktorých sa zo zákona hľadí, akoby doposiaľ neboli odsúdení) nezávisle od seba vypovedali v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom policajného zboru o konkrétnych okolnostiach súvisiacich s drogovou trestnou činnosťou, ktorá mohla orgánom činným v trestnom konaní pomôcť pri odhaľovaní trestnej činnosti iných páchatelov, aj podľa názoru krajského súdu prejavili svojím postojom k spáchaným trestným činom nielen tým, že ako je už uvedené vyššie, svoju vinu v celom rozsahu uznali, ale aj tým, že spáchanie trestného činu každý z nich nie iba formálnym prejavom, ale i úprimne oľutoval a predovšetkým každý z nich prejavil aj sebareflexiu, vyjadrenú v postoji k ich trestnému stíhaniu, spočívajúcom v pochopení dôvodnosti ich niekoľkomesačnej väzby v danom štádiu trestného konania, keď vo vzťahu k tejto skutočnosti si ani po odsúdení súdom prvého stupňa na podmienene

tresty odňatia slobody nepodávali žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu a aj týmto svojim postojom podľa názoru odvolacieho súdu prejavili nie zanedbateľný stupeň pokory.

Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 51 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. o podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom teda odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepovažoval odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaných V. K. a C. M. za dôvodné.

Správne a v súlade so zákonom sú aj výroky jednak o uloženom ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou každému z obžalovaných, pretože majú svoje opodstatnenie v ustanovení § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a jednak o zhabaní vecí citovaných vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, nakoľko tento výrok je v súlade s § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.

Krajský súd vzhľadom na už uvedené nezistil ani dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o trestoch odňatia slobody a o spôsobe ich výkonu v neprospech obžalovaných V. K. a C. M. tak, ako sa prokurátor domáhal vo svojom odvolaní, preto podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.